

Kohti uutta kenttää, kohti Indonesiaa...

Joona ja Helene Toivasen lähettikirje 4/2022,
marraskuu

Siunattua adventin aikaa, rakkaat lukijat!

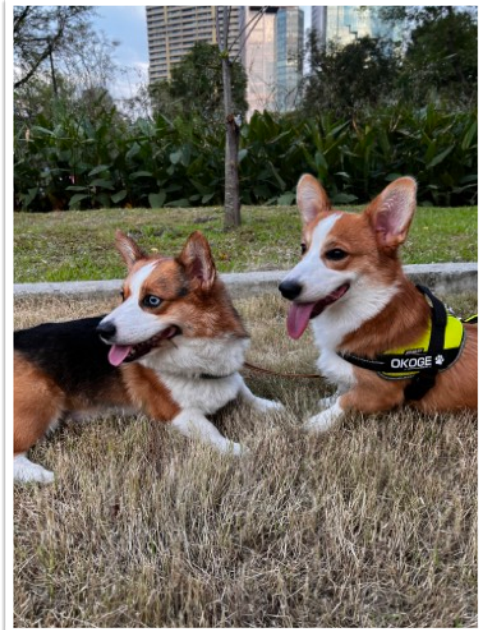
Täytyy myöntää, että vuoden ensimmäinen adventtisunnuntai ei synnyttänyt ainakaan minussa joulumieltä kuten talvisakana Suomessa tai Virossa. Paikallisen anglikaanikirkon 1. adventin aamujumalanpalveluksen aihe käsitteli kertomusta, jossa Jeesus vapautti erään miehen pahoista hengistä ja antoi lopulta henkien käydä sikalauman kimppuun. Sanallakaan ei mainittu uuden kirkkovuoden uuden ajanjakson alkua ja vasta jumalanpalveluksen lopussa pappi syytti erittäin vähäeleisesti yhden adventtikynttilän sivupöydällä. Mieleeeni muistui kolminaisuusopin asema systemaattisen teologian historiassa monien valistuksen ajan jälkeen kirjoittaneiden teologien käsittelyssä: Kolminaisuusoppi sijoitettiin nimittäin teologisten teosten loppuun ikään kuin PS -huomautuksena kiusallisen käsittämättömänä opinkappaleena. Tämän lisäksi liturgiaa rakastavana pappina koin jumalanpalveluksen juhlallisuutta keventävän se tosiasia, että pappi toimitti koko liturgian ilman liturgista vaatetusta ja vain puku päällä.

Jumalanpalveluksen jälkeen iltapäivällä osallistuin pääosin ulkomaalaisista koostuvan filosofiapiirin kokoukseen, jolloin keskustelimme innokkaasti Platonin Valtion ensimmäisestä luvusta. Filosofiapiirin vetäjä on kiihkeä amerikkalainen ateisti, jonka käsitys kristinuskosta on mitä kummallisinkin mustavalkoinen karikatyyri enkä voi olla nauramatta itsekseni kerta toisensa jälkeen kun hän aloittaa uuden saarnan uskonnon järjettömyydestä. Olisin todennäköisesti itsekkin ateisti jos kristinuskosta olisi sellainen, miten hän sitä kuvailee. On mielenkiintoista saada keskustelun kautta mahdollisuus hienotunteisesti avartaa hänen ja muidenkin ryhmän jäsenien käsitystä kristinuskosta.

Illalla osallistuimme Helenen kanssa kauneimpien joululaulujen laulutapahtumaan. Ulkomailla asuessa on kotoisaa laulaa joululauluja omalla äidinkielellä ja siksi tämä sydämellinen ja lämmin lauluilta lienee tänä jouluna meille lähin kokemus muistojemme joulusta. Ihmettelimme yhdessä kuitenkin sitä, että laulujen sanoman lisäksi tapahtumassa ei puhuttu kovinkaan avoimesti adventin tai joulun merkityksestä, inkarnaation ihmeestä tai Jumalan rakkauden salaisuudesta. Olemme Helenen kanssa toki tottuneet siihen, että Virossa neuvostoajan ateismin tuloksena halutaan joulun sanoma pitää uskonnollisesti neutraalina ja korostaa pikemminkin perhearvoja. Muistan vain kuinka erikoista oli kuunnella adventin aikana Virossa kunnanjohtajien ja opettajien puhuvan rauhasta, joulumielestä, antamisen ilosta sekä perhearvoista ilman mitään yhteyttä Jumalan rakkauteen ja ihmiseksi syntymisen ihmeeseen. Tietenkin ymmärrän, että ns. sekulaarissa kontekstissa on yhteisesti sovittu, että arvoista voi puhua, mutta ilman uskonnollista kieltä. Tämän lisäksi on

Kuvassa: Luna on löytänyt uusia ystäviä koirapuistosta. Kuvassa on corgiuros Okoge.

tärkeää muistaa, että uskonnoilla ei suinkaan ole monopolia puhua arvoista ja rakkaudesta, mutta minulle kyseessä oli pikemminkin lapsuudessa syntynyt tottumus yhdistää joulun lähimmäisenrakkauden aihepiiri juuri kristilliseen sanomaan.

Ajattelen, että vaikka ottaisimme huomioon sen, että joululauluiltaan saattaa osallistua toiseen uskontokuntaan kuuluvia ihmisiä, voisi tilaisuus olla esimerkiksi kokonaisvaltaista vuoropuhelua toisin uskovien kanssa, kuten Suomen kirkon ytimekkäässä lähetyksiäkirjassa ”Yhteinen todistus” korostetaan. Vuoropuhelu ei tarkoita asiakirjan mukaan uskontopluralismia, jossa kaikkien eri katsomusten ajatellaan lopulta opettavan samalla tavalla, vaan sen sijaan vuoropuhelussa omaa identiteettiä ilmaistaan kunnioittavasti, rohkeasti ja ilolla, jolloin toisin ajattelevilla on mahdollisuus peilata omaa identiteettiään ja oppia kohtaamisesta. Uskon nimittäin, että jokainen ihminen on kokenut omassa elämässään inhimillisen rikkinaisuuden ja sisäisen ristiriitaisuuden ja juuri siksi on tärkeää, että kerromme uudestaan ja uudestaan kertomusta Betlehemin ihmeestä, joka muistuttaa toisaalta meidän omasta rikkinaisuudestamme, mutta korostaa siitä huolimatta, että meidän arvomme ihmisinä liittyy aina perimmäiseen rakkauteen Jumalan kanssa. Jumala ei oleta, että kaikilla ihmisillä olisi samanlainen suhde häneen, sillä jokainen on kristitty omalla persoonastaan riippuvalla tavalla. Toisinaan kipu ja kärsimys vievät meidät mukanaan niin, että jonkin elämänvaiheen elämme sokeina sille rakkaudelle, joka kutsuu meitä luokseen joka hetki. Kaiken tämän takia me olemme suurimmassa osin likaisia rakkauden peilejä, mutta jos jokunenkin valonsäde Jumalan ihanasta armosta koskettaa ihmisiä ympärillämme, voimme olla kiitollisia ja iloisia siitä, että näemme hänen rakkautensa toiminnassa.

Mekongin lähetysoorumi

Mainitsin lyhyesti sosiaalimediassa, että osallistuin taas tänä vuonna Mekongin lähetysoorumiin, joka järjestettiin tällä kertaa Phnom Penhissä, Kambodžassa. Mekongin lähetysoorumi on 2000-luvun lopulla luterilaisen maailmanliiton aloitteesta perustettu foorumi, joka yhdistää Mekong joen alueen maiden eli Kambodžan, Laosin, Myanmarin, Vietnamin sekä Thaimaan kirkkoja ja alueella toimivia lähetysoorujia. Osallistuin foorumiin ensimmäistä kertaa jo vuonna 2018, jolloin olimme vasta tutustumisvierailulla Myanmarissa ja tuona syksynä se järjestettiin sattumalta Yangonissa.

Pienille kirkkoille verkostoituminen on tärkeää, mutta vaikka yhteinen lähetysoorupahtuma yhdistää kirkkoja, usein edustajien englanninkielen taito on vuorovaikutuksen esteenä. Yhteinen kieli on englanti ja siksi kielitaitoinen kirkon edustaja osaa parhaiten toimia kirkkonsa eduksi. Foorumin virallinen anti on tällä hetkellä vähemmän hengellinen ja pikemminkin hankkeiden rahoitukseen liittyvää tukitoimintaa. Jokainen lähetysoorujärjestö ja paikallinen jäsenkirkko maksavat foorumin rahastoon vuosittain sovitun rahasumman, josta sitten hallintokulujen jälkeen paikalliset kirkot voivat hakea rahoitusta hankkeisiinsa ennalta lähetettyjen hakemusten perusteella. Joillekin länsimaisille lähetysoorujärjestöille tällainen malli on helppo, sillä MMF:n toimintaa tukemalla he tukevat lähetysoorujia alueella, mutta kaikki hankkeiden seurantaan liittyvä vastuu on paikallisilla kirkkoilla. Länsimaissa syntynsä saanut hankehallinnon kapulakieli sekä metodiikka on kuitenkin paikallisille yhteistyökumppaneille kuin myös toisinaan länsimaalaisille itselleenkin paikoin vaikeaa. Tästä

Kuvassa: Marraskuun alussa Thaimaassa vietetään Loi Krathong -juhla eli valon juhlaa. Banaaninkuoresta veistettyyn Krathong laivaan piilotetaan toisinaan jokin osa ihmisestä, jolloin ihminen symbolisesti päästää irti sisällään olevasta katkeruudesta, himosta ja pahoista ajatuksista ja antaa ne veden vietäväksi. Meille kristityille pyhä kaste on kertakaikkisen ja ikuisen armon merkinä sekä jatkuva muisto Jumalan armoliitosta kanssamme.

huolimatta taustalla oleva tavoite on opettaa vastuullista rahankäyttöä, läpinäkyvää ja hyvää hallintoa sekä toiminnan tavoitteellista suunnittelua. Vaikeinta kirkkojen työssä on kuitenkin se, että työn tuloksia kuvaillaan pääosin laadullisesti: Ruoka-avun ja koulutuksen toimintaa voi kehittää ja mitata tavoitteellisesti, mutta uskoa ja rakkautta ei voi punnita. Hyvän paimenen vertauksella Jeesus haluaa opettaa kuulijoilleen, että yksikin ihminen on Jumalalle tärkeä. Diakonian rinnalle tarvitaan aina opetus- julistus- ja evankelointityötä tukevaa ja rohkaisevaa toimintaa. Sley'n työn painopiste Kaakkois-Aasiassa onkin tällä hetkellä teologisen koulutuksen kehittäminen, pappien sekä opettajien koulutus ja lapsityön tukeminen. Olen kokenut, että alueella on ainakin MMF:n esitelmien mukaan hyvä tasapaino diakonian sekä ilosanoman julistamiseen painottuvaa toimintaa. MMF:n merkitys on toisaalta myös verkostoituminen ja yhteinen ideoiden jakaminen. On innostavaa nähdä ja kuulla siitä, miten lähetystyötä tehdään lähimaissa ja saamme olla iloisia siitä, että vaikka työskentelemme eri järjestöissä ja kirkoissa, meillä kaikilla on yhteinen Herra ja yhteinen tavoite.

Kuvassa: Kuvassa poseeraa yhdessä Suomen lähetysseuran Aasian lähettien kanssa. Jumalan valtakunnan työssä on erityisen tärkeää, että emme näe toisiamme kilpailijoina, vaan yhteisen työn tekijöinä. Jumala toimii meistä huolimatta ja on luvannut itse viedä meistä riippumatta työnsä päätökseen ennen uuden aikakauden alkua. Tästä lupauksesta saamme iloita yhdessä ja kiitollisena auttaa ja palvella omia lahjojamme käyttäen.

Kuvassa: Lutheran Church of Myanmar -kirkon presidentti Martin Tangliana.

Joulukuun alussa matkustamme yhdessä ensimmäiselle lähetysmatkalle Indonesiaan, Pohjois-Sumatralle ja sen jälkeen myös Myanmariin. Matkan sekä luentojen valmistelu vie lähipäivinä kaiken huomiomme, mutta kirjoitamme matkapäiväkirjaa sekä uutisia sosiaalimediaan todennäköisesti päivittäin.

Kiitos, että olette kanssamme työtä tekemässä ja kiitos, että rukoillette puolestamme! Kiitos, että tuette työtä myös taloudellisesti.

Siunattua adventin aikaa ja Jumalan ihmiseksi syntymisen ihmeen odotusta!

Joona ja Helene Toivanen

Sähköposti: joona.toivanen@sley.fi, helene.toivanen@sley.fi

Seuraa meitä Instagramin ja Facebookin kautta. Lähetämme viikoittain kuvia ja uutisia töistämme ja elämästämme. Instagram: toivasetmissio. Facebook: Toivaset Missio

Kuvassa: Thaimaan seurakunnissa syödään jumalanpalveluksen jälkeen usein yhdessä lounasta.

Rukous- ja kiitosaiheita:

- Kiitämme kauniista ja toimivasta kodista Bangkokissa.
- Kiitämme lupaavasta yhteistyöstä alueen kirkkojen kanssa.
- Rukoilemme, että Jumala voisi avata ovet yhteistyöhön Thaimaan luterilaisen kirkon kanssa.
- Rukoilemme tulevan Indonesian ja Myanmarin matkan puolesta. Rukoilemme vanhojen ja uusien yhteistyökumppanien puolesta.
- Rukoilemme, että voisimme nähdä Jumalan armon ilosanoman koskettavan ihmisiä. Rukoilemme, että Jumala siunaisi syntyneet ystävyssuhteemme ja syventäisi niitä niin, että voisimme jakaa siitä rakkaudesta, jonka olemme Jumalalta saaneet.

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea **Joona ja Helene Toivasen** työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH.

Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetykskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään ”**Joona ja Helene Toivasen rengas**” + oma kotiseurakuntasi.

- Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/> kuukausilahjoittaminen tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 2513 9228
- Viitenumero- ja osoiteasiat: anna-liisa.markkula@sley.fi tai puh. 050 321 8614
- Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta. Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.
- Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräyslupuan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä.